413016
III RES.

PRASA ANGIELSKA 12.VIII.1943.

TIMES

W drugiej części swego artykułu o Karcie Atlantyckiej, specjalny korespondent stara się odpowiedzieć na pytanie, rzucone w zakończeniu pierwszej części.

Zasadniczą cechą postanowień gospodarczych K.A. jest brak dyskryminacji między zwycięzcami a zwyciężonymi. Punkt 4 wyraźnie to stwierdza - zastrzegając wszakże, że dotychczasowe zobowiązania pozostają nienaruczone. Zdaje się, że zastrzeżenie to odnosi się do konferencji w Ottawie.

Pewnem rozwiązaniem przepisów pktu 4. jest anglo-amerykański pakt wzajemnej pomocy z lutego 1942. Równość szans dla Niemiec osobno podkreślił Churchill, przemawiając w Izbie Gmin 24.VIII.1941: "zamiast starać się zniszczyć handel niemiecki zapomocą różnego rodzaju dodatkowych barjer i przeszkód w wymianie, jak to usłowano zrobić w r.1917, przyjęliśmy zdecydowanie pogląd, że nie leży to w interesie świata i obu naszych krajów, by jakikolwiek wielki naród znajdował się w niepomyślnych warunkach gospodarczych lub był usunięty od dostępu do środków zabezpieczenia dla siebie możności życia swoim przemysłem i swoją przedsiębiorczością."

Tak więc rozbrojenie Niemiec bez pozbawienia ich możności godziwego życia jest jednem z ważniejszych zobowiązań i zadań Zjednoczonych Narodów.

Jest to jednak tylko negatywna strona zagadnienia, którego pozytywnym aspektem jest postęp gospodarczy i ekspanzja. Dostęp do źródeł surowców utrudniały nietyle formalne przeszkody, ile brak siły nabywczej. Podniesienie poziomu życiowego a temsamem siły nabywczej będzie jednak możliwe tylko przy uzgodnionem działaniu i planowaniu /Summer Welles 30.V.1942/.

W tym kierunku poczyniono już pierwsze doniosłe kroki:

1. U.N.R.R.A. z 11.VI.1942, której działalność może się rozciągnąć na jakikolwiek obszar, zajęty lub kontrolowany przez Zjednoczone Narody.
2. Konferencja w Hot Springs
3. Plany walutowe Keynes'a i White'a.

Pragną one zachęcić do multilateralnej wymiany, nie dopuszczając nawrotu do metod bilateralnych i restryktywnych. Przewidują one utworzenie międzynarodowego centrum dla inwestycji a plan Keynes'a przewiduje ponadto w zarycie międzynarodowy urząd gospodarczy i międzynarodową kontrolę towarów.

Puntk 5 Karty Atlantyckiej nawiązuje, być może celowo, do statutu międzynarodowej Organizacji Pracy, która zdaniem Edena /2.XII.1942/ ma być instrumentem realizacji punktu 5, Karty Atlantyckiej.- Na punkt 5 powołuje się również raport Beveridge'a, który chce być przetłumaczeniem zasad K.A na język życia codziennego.

413016
III
RES.

